

foretaget en Indskrænkning i Bestemmelserne om Folkehold. I den gældende Lov hedder det nemlig, at Enheden sættes ved 1 à 2 Mands Folkehold, men her har man udelukkende holdt sig til 1 Mand. Møllebrug har hidtil været stærkt bebyrdet med Snekastningspligt. Man har regnet saaledes: Af Hartkornet beregne vi først saa og saa mange Mand og af de bygningsafgiftspligtige Bygninger saa og saa mange, og det bliver i det hele saa og saa mange. Men i Virkeligheden have Møllerne ikke haft dette dobbelte Folkehold, idet de samme Folk tidt have hjulpet med ved begge Slags Brug.

Nu er der ikke Tale om 1 à 2 Mand, saaledes som Sogneraadet kunde variere det før; nu er der kun Tale om een Mand, og de fleste Steder vil man, hvis man lægger Folkeholdet til Grund, komme til at paalægge dem en uforholdsmæssig stor Byrde.

Jeg har derfor tænkt paa, om det ikke ved den Deling, man før har haft, med een Omgang til 4 Tdr. Hartkorn, som det ærede Medlem for Lyngby (Piper) omtalte, vilde have være passende at sætte en højere Sum som Enhed, men jeg tror, det vilde gøre Forholdet lidt mere ulige nedad til. Derimod vil jeg henstille, om man ikke kunde rette det derhen, at man brugte en noget stigende Skala, efterhaanden som vi kom op i Hartkornet. Gaarde paa 5 til 6 Tdr. Hartkorn vilde maaske staa uforandrede, og maaske endogsaa Gaarde op til 7 Tdr. Hartkorn; lidt højere oppe vilde de tjene noget, og kom vi endnu højere op, vilde de tjene betydeligt ved det; hvis man gaar op til 70 til 80 Tdr. Hartkorn, vilde Byrden gaa ned til saadan noget som 56—57 Enheder. Det var blot dette Forhold, jeg vilde paapege her.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Til det ærede Medlem, der sidst talte (Jørgensen), skal jeg sige, at naar man indfører et nyt Grundlag for Fordeelingen af en Byrde, maa der nødvendigvis ske nogle Forskydninger, selv om de ere ret smaa. Men jeg kan ikke se rettere, end at, naar vi nu gaa over til i det hele taget at benytte en hel ny Basis for Beskatningen af faste Ejendomme, nemlig Vurdering til Ejendomsskyld, saa maa ogsaa den her omhandlede forholdsvis ikke synderlig store Byrde blive at fordele paa lignende Maade. Jeg tror ikke, at det vil blive Forskydninger af synderlig Betydning, som ville finde Sted, selv om man naturligvis saa i den ene, saa i den anden Egn

kan pege paa, at nogen Forandring vil der nok medføres. — Det ærede Medlem for Lyngby (Piper) fremhævede, saa vidt jeg forstod ham, at der i visse Egne, hvor Værdien af en Tønde Hartkorn er uforholdsmæssig høj — det vil navnlig sige i Egne i Nærheden af de større Byer, hvor der er mere eller mindre stærk Bebyggelse — der vil Byrden, som bliver lagt over paa visse Ejendomme, kunne blive betydelig højere, end den hidtil har været. Han henstillede derfor, om der ikke i saadanne Tilfælde kunde indrømmes en Overgangsbestemmelse i Lighed med den, der findes i den kommunale Skattelov om Hartkornsskatternes gradvise Afløsning af Ejendoms-skyld. Jeg skal dertil svare, at jeg ikke principielt skal have noget imod en saadan Modifikation af Loven, men det forekommer mig paa den anden Side egentlig ikke, at der er synderlig Nødvendighed derfor. Jeg tror, at de Tilfælde, hvor en saadan Indvending vil kunne gøres gældende mod den ny Regel, ere forholdsvis faa, og det synes mig, at man som almindeligt Grundlag for Snekastningsbyrden fremtidig meget vel kan holde sig til det, som Lovforslaget foreslaar. Paa den anden Side, det gentager jeg, skal jeg ikke modsætte mig det, hvis der skulde være Stemning for at indføre Adgang til at benytte en saadan Overgangsbestemmelse.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har spurgt mig, hvorvidt Folk, der ere Skatteraadsmlemmer o. s. v., ere pligtige til tillige at være Snefogeder. Det maa jeg i Øjeblikket blive det ærede Medlem Svar skyldig paa. Det er et Spørgsmaal, der ikke henhører under mig, men under Indenrigsministeren. Men jeg skal foranledige, at det ærede Medlem faar nærmere Oplysning derom.

Piper: Jeg takker den ærede Minister for det velvillige Svar. Jeg vil tilføje, at de Tilfælde, hvor det kan paavises, at Byrden bliver stærkt stigende, ere ikke faa. Jeg vil ikke trætte det høje Ting med at opregne en lang Række Eksempler, men det skal vise sig, at hver eneste Landejendom i de af mig omtalte Kommuner vil blive overordentlig stærkt bebyrdet ved denne Forandring. Snekastningsbyrden vil stige saadan noget som 150 pCt. for dem alle, og da det i adskillige af de Kommuner er et rent Mindretal af Ejendommene, der ere Landbrugsejendomme — der er f. Eks. i Lyngby 30 Landbrugere mod maaske 1,000 Ejendomsbesiddere i det hele taget —, ser man nok, at den Byrde bliver